

Věc T-289/01

Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH

v.

Komise Evropských společenství

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Systém sběru a využití obalů s logem Der Grüne Punkt uváděných na trh v Německu – Rozhodnutí o výjimce – Povinnosti uložené Komisí za účelem zajištění hospodářské soutěže – Výlučnost přiznaná provozovatelem systému používaným podnikům sběru – Omezení hospodářské soutěže – Nezbytnost zajistit přístup soutěžitelů ke sběrným zařízením používaným provozovatelem systému – Závazky přijaté provozovatelem systému“

Rozsudek Soudu (prvního senátu) ze dne 24. května 2007 II - 1694

Shrnutí rozsudku

1. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Zákaz – Výjimka – Závazek navržený ve správním řízení (Článek 81 ES)*

2. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Zákaz – Výjimka – Podmínky*
3. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Zákaz – Výjimka – Podmínky*
(Článek 81 odst. 1 a 3 ES; nařízení Rady č. 17, čl. 8 odst. 1)
4. *Hospodářská soutěž – Předpisy Společenství – Použití vnitrostátními soudy*
(Článek 81 odst. 1 ES)
5. *Hospodářská soutěž – Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu*
(Článek 86 odst. 2 ES)

1. Závazek přijatý podnikem ve správním řízení v odpověď na obavy vyjádřené v tomto rámci Komisi vede k upřesnění obsahu dohod oznámených pro účely negativního atestu nebo výjimky na základě článku 81 ES tím, že tento podnik Komisi sdělí, jakým způsobem se zamýšlí chovat v budoucnosti. Komise má tedy právo přijmout rozhodnutí s ohledem na tento závazek a Soudu nepřísluší, aby zkoumal legalitu tohoto rozhodnutí s ohledem na prvek, kterého se podnik vzdal během správního řízení.

může Komise uvedenému podniku uložit, jako povinnost podmiňující negativní atest nebo výjimku podle článku 81 ES, společné používání uvedených zařízení a jeho soutěžitelé, protože jinak by byli tito soutěžitelé zbaveni jakékoliv skutečné možnosti vstoupit a udržet se na relevantním trhu.

(viz body 107, 112–113)

(viz body 87–89)

2. V případě, kdy zařízení, která jsou vlastněna smluvními partnery podniku, jenž představuje hlavní poptávku, představují úzký profil pro jeho soutěžitele,
3. Článek 8 odst. 1 nařízení č. 17 stanoví, že k rozhodnutím o výjimce mohou být připojeny podmínky a povinnosti, aniž by upřesnil, za jakých podmínek si Komise musí vybrat mezi jednou nebo druhou z těchto možností. Navíc vzhledem k tomu, že čl. 81 odst. 3 ES stanoví ve prospěch podniků výjimku z obecného

zákazu stanoveného v čl. 81 odst. 1 ES, Komise musí mít, pokud jde o způsoby, jakými doprovodí výjimku, širokou posuzovací pravomoc, přičemž musí zároveň dodržovat hranice, kterými článek 81 ES omezuje její pravomoc.

v rozporu s rozhodnutím Komise, i když posledně uvedené odporuje rozhodnutí vydanému vnitrostátním soudem prvního stupně.

(viz bod 197)

Skutečnost, že Komise v některých případech upřednostnila uložit podmínky namísto povinností, nemůže jako taková stačit ke zpochybnění možnosti nabízené nařízením č. 17 připojit k rozhodnutí o výjimce povinnosti namísto podmínek.

(viz body 153–154)

4. Když se vnitrostátní soudy vyslovují k dohodám nebo praktikám, které již jsou předmětem rozhodnutí Komise, která jednala v rámci pravomocí, jež jí byly svěřeny za účelem zajištění dodržování pravidel hospodářské soutěže Společenství, nemohou přijmout rozhodnutí

5. Za předpokladu, že je podnik, který spravuje systém sběru a využití prodejních obalů pověřen službou obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 ES, skutečnost, že mu Komise uložila povinnost, aby nebránil podnikům sběru uzavírat s jeho soutěžiteli smlouvy, které je opravňují k používání jejich nádob a jiných zařízení sběru a třídění obalů a dodržovat tyto smlouvy, nikterak neumožňuje shledat, že je ohroženo poskytování, za hospodářsky přijatelných podmínek, služby zpětného sběru a využití svěřené systému.

(viz body 207–208)